

ше отъ всички. Предлагалъ Икономовъ да образува кабинета, обещаващъ да оттегли (!) всичко, което е писано до сега противъ Икономова; Икономовъ не искаше, той би могълъ да поддържа и бившитѣ министри. Стоиловъ казалъ, че това е консерваторска листа, а не либерална, следователно не е победа на тѣхната партия. Цанковъ мисли, че Каравеловъ ще повреди на министерството, не е за министъръ, въ краенъ случай би могълъ да бжде министъръ, но безъ портфейлъ, както напр., просвѣтата. Князътъ е на мнение, че Каравеловъ трѣбва да бжде вътре, че министерството трѣбва да се нарича министерство на Каравелова, Каравеловъ е познатъ въ страната и задъ граница като водачъ на опозицията, нека сега покаже какво знае; князътъ казалъ, че нѣма нищо противъ неговата личностъ, както се разнася, и затова иска да го има вътре. Цѣлиятъ стремежъ на Стоилова и останалитѣ е насоченъ къмъ това да потопятъ Каравелова въ купа и да го вкаратъ вътре. Самъ Стоиловъ нищо нѣма да приеме, и азъ го съветвахъ въ тази смисълъ. Михаилъ всъки билъ главниятъ кандидатъ за просвѣтата. Вечера презъ нощта имаше министерски съветъ. — Днесъ или утре ще има вечеря въ двореца. Каненъ съмъ и азъ. Корвинъ (времененъ хофмаршалъ) питалъ защо; князътъ: „als Freund von Stoiloff“ [като приятелъ на Стоилова]. И Славейковъ бѣше каненъ.

На 11 ч. Цанковъ, Каравеловъ и Икономовъ — бѣха повикани при княза, Икономовъ отказалъ и не отишълъ. Присѣдствували и Шепелевъ и Стоиловъ.

Бързото раждане на министерството. Азъ бѣхъ долу въ канцеларията, дадохъ на Nogguet да напише нѣщо на френски за Народното събрание. Ето че се втурна Стоиловъ съ Каравелова и вика: „habemus papam“ [имаме папа]. Подире имъ Шепелевъ. Цанковъ председател и на външнитѣ работи, Каравеловъ на финанситѣ, Хр. Стояновъ на правосъдието, Тишевъ на вътрешнитѣ работи, Гюзелевъ на просвѣтата. Nogguet подаде на Каравелова първата министерска цигара. Следъ тѣхъ дойде и Цанковъ. Не сж весели, а замислени. Каравеловъ много говори съ мене, за Периодическо списание (четвъртгодишно гѣнѣе, да пишатъ въ него всички, съ подписа си), за Копривщица — не билъ въ родното си мѣсто отдавна, да съмъ отишълъ съ него тамъ, азъ му казахъ, че тамъ до сега не е билъ ни единъ европейски пжтувачъ, важността ѝ за новобългарската история; за Михаилъ всъки, че не билъ годенъ за министерството, безхарактеренъ епикуреецъ; за Дринова, че е далеко и тежко, руски поданикъ; че народнитѣ представители руски поданици трѣбва да се изключатъ, като Ивановъ отъ Лѣсковецъ (бившъ губернаторъ); за вредата, що причинява българската журналистика; за красотата на французкия официаленъ стилъ; английска